Κι όταν το καράβι λύσει τον κάβο,
βυθίζεσαι στις σκέψεις σου.
Το βλέμμα πλανιέται στη Θεολογική Σχολή,
στο ορφανοτροφείο της Πριγκήπου,
στις ακτές της Μικράς Ασίας.
Μα ο νους τρέχει αλλού.
Δονείται από συγκίνηση στην Αίθουσα
του Θρόνου, αφουγκράζεται το βυζαντινό ύφος
του φαναριώτη Ιεράρχη, δροσίζεται στα αγιά-
σματα του Μπαλουκλί, της Βλαχέρνας,
του Αγίου Δημητρίου Ξηροκρήνης.
Αναπολεί την απλότητα
του κωνσταντινουπολίτη ιερέα.
Σιγοψάλλει μαζί με τη χορωδία
του Βυζαντινού Αναλογίου Καλαμαριάς.
Σαν απόηχο ακούς ακόμα, τον μελωδικό ήχο
της ταπεινής ορθόδοξης καμπάνας
μέσα στα εκατομμύρια των μουσουλμάνων.
Είναι μια ύστατη προσπάθεια να συγκρατήσεις
στον νου και να ξαναζήσεις, λεπτό προς λεπτό,
τις γεμάτες συγκίνηση, αγαλλίαση
και νοσταλγία ημέρες του προσκυνήματος.
Όμως, δεν μπορεί να κρατήσει για πολύ
τούτο τ' ονειροπόλημα.
Μετά την αντίστροφη πορεία,
τη Ραιδεστό καιι τα σύνορα, θα μας υποδεχθεί
η Ελλάδα μας. Μας περιμένει ο αγώνας,
η πάλη της επιβίωσης.
Μια σκέψη μόνο μας κυριεύει,
που γίνεται γλυκιά προσμονή.
Θα ξανάρθουμε!

Εδώ είμαστε, συνεχίζουμε!

Μιχαήλ Λ. Πετρόπουλος
Δικηγόρος παρ' Αρείῳ Πάγῳ

Μιχαήλ Λ. Πετρόπουλος
Δικηγόρος παρ' Αρείῳ Πάγῳ

Εδώ είμαστε, συνεχίζουμε!

Η Ρωμιοσύνη Της Πόλης μέσα από Τον Λόγο Των ανθρώπων Της

Β΄ έκδοση
Θεσσαλονίκη 2022